

کارفرمایان؛ شرکای استراتژیک تامین اجتماعی / دکتر حمیدرضا سیفی

کارفرمایان به عنوان شرکای استراتژیک تامین اجتماعی، نقش بی بدیلی در پیشبرد اهداف این سازمان دارند. بدون حضور پررنگ کارفرمایان و فعالیت آنها در بازار کسبوکار، قطعاً هم چرخ توسعه از حرکت باز می ایستد و هم بسیاری از کارگران به صف بیکاران می پیوندند.

حمایت دولت و تامین اجتماعی از کارفرمایان در واقع حمایت از تولید و اشتغال است. در جامعه ای که کارفرما با آرامش خاطر در فضای کسبوکار سرمایه گذاری می کند و تامین معیشت چندین نیرو را به عهده می گیرد، زندگی کارگران نیز از رفاه بهتری برخوردار خواهد بود، زیرا امنیت شغلی که در بستر مراودات کارگر-کارفرمایی به وجود می آید هم بر پیوستن به جرگه مشاغل کاذب و غیررسمی ارجحیت دارد و هم انتخاب های شغلی بیشتری را پیش روی جامعه کارگری می گذارد.

حمیدرضا سیفی، عضو هیئت مدیره کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایان ایران، در گفتگو با آتیه نو به مهم ترین چالش های پیش روی کارفرمایان اشاره می کند و در این میان انتقادهایی هم از مقررات و قوانین دستوپاگیر می کند. به اعتقاد او، راه رونق فضای کسبوکار و تامین رضایت کارگران و کارفرمایان در عمل به قانون خلاصه می شود، به طوری که به باور او اگر دولت به تکتک وظایف قانونی اش در قبال کارگران و کارفرمایان عمل کند، تعامل بین کارگر و کارفرما نیز به سطح ایده آل خود خواهد رسید. گفتگو با این فعال تشکلهای کارفرمایی را از نظر می گذرانید.

فکر می کنید عمده دغدغه کارفرمایان در ارتباط با سازمان تامین اجتماعی در چه مسائلی خلاصه می شود؟

گاه برخی شعب سازمان تامین اجتماعی به برخی کارفرماها سخت می گیرند. به این صورت که گاه پرونده های حقوقی برای برخی کارفرماها تشکیل می شود و سپس برای بررسی به هیئت های بدوی و پس از آن هیئت های تجدیدنظر می رود، که همین روند چند ماه طول می کشد. پس از آن، پرونده به دیوان عدالت اداری سپرده می شود که در این صورت باید یکی دو سال منتظر نتیجه پرونده بمانیم. در این بین تنها کسی که بیشترین فشار را تحمل می کند کارفرماست.

ما انتظار داریم میزان تشکیل این پرونده‌ها کمتر شود و زمان رسیدگی به آنها نیز کاهش یابد.

به نظر شما برای کاهش این مشکلات، چه روشی باید پیش گرفته شود؟

سازمان تامین اجتماعی یک نهاد عمومی است و منابع مالی آن باید به صورت سه جانبه از سوی دولت، کارگر و کارفرما تامین شود. در دوره مدیریت قبلی سازمان تامین اجتماعی، حتی شورای اجتماعی تامین اجتماعی را لغو کردند که ضربه بزرگی به کارفرماها زد. سازمان تامین اجتماعی متعلق به بیمه شده‌هاست و باید توسط کارگر، کارفرما و دولت تامین مالی شود، دولت‌ها به تامین اجتماعی به عنوان منبع مالی نباید نگاه کنند که همین نوع نگاه نیز در نهایت به ضرر کارگر و کارفرما تمام می‌شود. فکر می‌کنم با تاکید جدی بر ترویج سه جانبه گرایی می‌توان مشکلات موجود در تامین اجتماعی را ریشه کن کرد، به شرطی که دولت همکاری بیشتری نشان دهد و تعامل بیشتری با کارگران، کارفرمایان و تامین اجتماعی داشته باشد.

بخش زیادی از ارتباط کاری کارفرمایان با نهادهای دولتی است. فکر می‌کنید در این بخش چه چالش‌هایی پیش روی کارفرمایان قرار دارد؟

یکی از عمده مشکلات کارفرمایان، بروکراسی‌های اداری در سازمان‌ها و نهادهای مختلف دولتی است که ترمز کسبوکار را می‌کشد. وقتی کسی به دنبال ایجاد کسبوکار جدیدی است، نباید آنقدر کاغذبازی و پر کردن فرم‌ها و وقتش را بگیرد که دیگر نتواند بر کسبوکارش تمرکز کند. سرمایه گذار به تضمین دولت نیاز دارد تا بتواند با اطمینان پول خود را در اختیار تولید و اشتغال کشور قرار دهد. او می‌خواهد اطمینان داشته باشد که با سرمایه گذاری روی فلان طرح، بعد از مدتی مشخص، پولش به همراه سود به او بازمی‌گردد. وقتی به کشوری مثل ترکیه نگاه می‌کنیم می‌بینیم که دولت، حتی به سرمایه گذارهایی که در خارج از کشور سرمایه گذاری می‌کنند تضمین می‌دهد، چه برسد به سرمایه گذارهایی که در داخل به سرمایه گذاری می‌پردازند. درواقع حمایت و تضمین دولت به سرمایه گذارهاست که می‌تواند موتور سرمایه گذاری را در کشور روشن نگه دارد.

فکر می‌کنید برای ارتقای سطح تعامل بین دولت و کارفرما، چه راهکاری مناسب‌تر است؟

دولت‌ها باید حرف کارفرما و کارگر را بشنوند و برای حل مسائلشان زمان بگذارند. تفکر دولتی باید در کنار بخش خصوصی وجود داشته باشد، نه اینکه دولت به تنهایی حکم کند. تا زمانی که این اتفاق

نیفتد و دولت خودش را ملزم به تعامل بیشتر با کارفرمایان نداند،
این سطح روابط، ارتقا پیدا نخواهد کرد.